

Şənbə üçün nəzm

Ay bizim küçədən doğur, Gün sizin küçədən çıxır

Gecələrin zülmətində ağartmışam saçlarımı,
Sən də o səhər gedəndən başım hər gecədən çıxır.
Göy üzündə bir ulduz var, uzaqlığı sən qədərdi,
Bilirəm ki, o ulduz da düz saat neçədən çıxır.

Mən payız olsam da belə, kaş ki məni yaz duyasan,
Həsretimi əridəsən, dərdlərimi buz duyasan,
Sənki mənim içimdəsən, gərək məni tez duyasan,
Axı mənim öz könlümdə səsım lap ucadan çıxır.

Sökülüb ürəyim gedib, indi nə kənd, nə şəhərdi,
Bu aldığı mənəfəs deyil, udduğum qəmdi, qəhərdi,
Hər səhər gecədi bizdə, hər gecə sizdə səhərdi,
Ay bizim küçədən doğur, gün sizin küçədən çıxır.

Kəsmə saçını

Ömrümdən qoparıb qara günləri,
Saçının üstünə atıb gəlmişəm.
Gözüm gözlərinə ilişib, amma,
Özüm saçlarından tutub gəlmişəm.
Kəsmə saçını.
Onsuz da səbirsiz olmuşam bir az,
Bir az da telində səbrim kəsilər.
Ömür yollarımdır sənın saçların,
Saçını kəsərsən, ömrüm kəsilər,
Kəsmə saçını.
“Ay uzun hörüklüm, ay qara saçım”
Deməyə dodağım, dilim öyrəşib.
Qısa saçlarında ac qalar əlim,
Uzun saçlarına əlim öyrəşib.
Kəsmə saçını

Günəş gözlərini düşəndə birdən,
Saçın kölgə salır, gözünü örtür.
Sən mənə barışsan, alını açır,
Sən məndən kəsəndə üzünü örtür,
Kəsmə saçını.
Nə olsun tacın var, saçın kəsilər,
O uca başına tacın bəs etməz.
Birdən ürəyindən atarsan məni,
Özümü asmağa saçın bəs etməz.
Kəsmə saçını.

Balaca evlər

Böyük adamlarla dolu olardı,
Bizim kəndimizdə balaca evlər.
Bəmbəyaz günlərin yadigarıydı,
Tüstüyə bürünmüş qaraca evlər.
Yollar da ayrıca bir aləmiydi,
Cığırılar havada kəndir kimiydi.
Bütün kirpiklərdən buz sallanardı,
Bütün nəfəslər də təndir kimiydi.
Onda pərdəliyi qonşular, ancaq,
Evlər arasında hasar yoxuydu,
Evdən böyük idi bu kənddə daşlar,
Amma ki bu boyda divar yoxuydu.
Gəzərdik daş üstə ayağı yalın,
Bərkiyib dönrədik bir dağa onda.
Anam yerimizi yerdən salardı,
Daha yaxın idik torpağa onda.
Mən elə bilirdim, uçmaz, dağılmaz,
Dağa söykəyərdi özünü evlər.
Torpaq tökülübdür pəncərəsinə,
Beləcə yumubdur gözünü evlər.

Yiyəsiz qalıbdır həyət-bacası,
Çölünün dərdinə içi göynəyir.
O dilsiz-ağızsız daş evdən ötrü,
Off! Yenə burnumun ucu göynəyir